

Kétfejűség vagy együttthaladás?

Fodor Gábor, a Fidesz alelnöke bejelentette: ha jelölik az országos választmány elnöki posztjára, ő is indul a tisztségért. A Narancsnak az érintett és Kövér László frakcióvezető nyilatkozott.

Kövér László: Utólag úgy látom, helyesebb lett volna, ha ahelyett a blakkfangos trükk helyett, amit Gábor a kongresszuson művelt – azzal a látszólagos félreértéssel –, inkább jelölteti magát a pártelnökségre. Akkor mindannyiunknak, így nekem is, az volt a véleményem, hogy az a helyes, ha a párt nem osztlik meg két személyi körre csoportosulva, és nem teremődik egy mély hasadék az új emberek belépésének nehéz idő szakában. Ez így utólag, a választmányi előkészületeket figyelembe véve rossz kalkulációnak bizonyult, elodázta a problémákat. Úgy vélem tehát, hogy akkor fel kellett volna szólítani a tagságot, válasszon két teljesen elkülöníthető irányvonalat, két markáns személy mentén, azért, hogy ennek alapján a győztest, aki majdan megkapja a többségi támogatást, bizvást lehessen a Fidesz vezetőjének tekinteni. Egy párt sem bírja el, így a Fidesz sem, hogy kétfejűnek tűnjék fel és mindkét fej ellenkező irányba beszéljen. Egyéb tekintetben nincs véleményem, később, majd ha lesz, mint választmánytag ismergetem, és leteszem a voksomat.

Magyar Narancs: Milyen vélemények fogalmazódtak meg a frakción belül ezzel az ügyvel kapcsolatban?

KL: Semmilyen álláspont nem alakult ki, még vita sem. Előbb Szájer József, később Fodor Gábor tájékoztatta a frakciót döntéséről. Ezt – mivel a képviselőcsoportnak se joga, se oka az ellenvetésre, a kommentálásra – minden vita nélkül tudomásul vettük.

MN: A választmányi elnök és a pártelnök mennyire olthatja ki hatás-ellenhatás alapon egymás tevékenységét?

KL: Úgy vélem, az országos választmány – az alapszabály adta jogosítványok alapján – olyan fontos testületévé válhat a Fidesznek – gondolok itt arra, hogy a jelöltekről és a jelöltlistákról véleményt alkot és dönt, valamint a választási együttműködésről és a választások utáni esetleges koalícióról is határoz, hacsak a párt elnöke nem hív össze egy rendkívüli kongresszust ebben az évben –, hogy az élén álló személy komoly politikai súlyt kaphat. Azonban ezenkívül azt is fontos hangsúlyozni, hogy az országos választmány elnöke sajtóbeli megnyilatkozásaival óhatatlanul is azt a képzetet tudja kelteni, hogy a mögöt-

lévő testület véleményét képviseli. Ez nem egy elhanyagolható szerep. Talán nem véletlen, hogy Fodor Gábor nem elégszik meg azzal, hogy alelnökként legyen tagja a választmányi testületnek, hanem elnökként.

MN: Így a pártelnököt az országos választmány elnöke háttérbe szoríthatja?

KL: Mindenesetre képezhető egy alternatív, rivális politikai centrum abban az esetben, ha a választmány elnöke és az általa képviselt testület, illetve a pártelnökség és annak elnöke nem harmonizálnak, véleményük nem egyezik meg.

MN: A jövőre nézve ennek mennyi a valószínűsége?

KL: Szemben azokkal, akik szerint e személyi döntéssel a konfliktusokat tesszük elkerülhetővé, úgy gondolom, ebben a választásban bizony benne rejlik az a lehetőség, amely a konfliktusokat intézményesíti és azok kiéleződését segíti elő.

*

MN: Kövér László szerint e döntéssel felszínre kerültek a debreceni kongresszus óta elsimulni látszó konfliktusok.

Fodor Gábor: Azért jelentettem be, hogy jelöltetem magam, mert ezzel szerintem biztosítani lehet a különböző politikai irányvonalak együttthaladását. Ennek tehát pontosan az ellenkezőjét gondolom. Tudomásul veszem azt is, hogy a párt elnöke Orbán Viktor, frakcióvezetője pedig Kövér László, de én egyáltalán nem ellenük szeretnék politizálni, hanem határozottabban és nagyobb súllyal a szervezetben belül, amihez az országos választmány elnöksége a segítségemre lehet.

MN: Ettől azért mégis szembekerülhet majd a pártvezetéssel.

FG: Az igaz, hogy a választmány elnöki posztja fontos pozíció, hiszen politikai súlya mind befelé, mind kifelé tekintélyes, de azért a pártelnöki tisztség a legfontosabb. Egyébként én nem tartom valamiféle földtől elrugaszkodott kezdeményezésnek, hogy a tagság döntsön arról, alkalmasnak tart-e erre a feladatra. Régen is azt gondoltam, és ezt ma is fenntartom, hogy addig jó a Fidesz, amíg egymás különbözőségét tiszteletben tartva tudunk együtt dolgozni és gondolkodni.